

Eén van de redenen om dit keer door Oostelijk VS te gaan was dat Ellie het e-boekje "The Beginner's American History" by D.H. Montgomery, uitgegeven Boston in 1893 heeft gelezen. In dit boekje wordt in korte verhaaltjes de geschiedenis verteld van Noord-Amerika. Hoewel dit boekje al meer dan een eeuw oud is hebben wij enkele feiten c.q. plaatsen terug kunnen vinden!

Maandag 9 mei Om half tien worden wij door de buurman naar Schiphol gebracht. Inchecken is snel gebeurd, wij vliegen met Continental Airlines naar Newark in New Jersey. Het is een 'vlotte' vlucht, de stoel naast ons blijft leeg zodat wij wat de ruimte hebben. Het eten aan boord is minimaal te noemen. Maar na wat films op ons schermje te hebben bekeken gaan wij vooral lezen op onze e-readers. Na een vlucht van 8 uur landen wij om kwart over drie, plaatselijke tijd, op Newark Airport. Bij de Immigratiedienst staat een lange rij wachtende mensen. Natuurlijk sluiten wij hierbij aan. Na de Immigratiedienst koffers ophalen en door de douane. Al met al is het inmiddels kwart over vijf geworden! Op Newark Airport zijn verschillende hallen met daartussen een monorail, wij gaan nu naar P4 alwaar de hotelshuttle bussen aankomen. Het busje naar ons hotel, Hampton Inn Airport (in Elizabeth) staat al te wachten op passagiers. Wij stappen in, na een wachttijd komen er geen andere passagiers bij en worden dan naar het hotel gereden. Bij het hotel liggen onze papieren klaar, het inchecken is dan ook zo gebeurd. Moturis heeft een berichtje voor ons achter gelaten, om 8 uur komt de ophaal busje. Wij hebben kamer 300 met een kingsize bed. Even bijkomen van de warmte en vermoeinissen (voor ons gevoel is het al middernacht), Ellie zet thee op de kamer. Na de thee naar buiten op zoek naar een restaurant, wij lopen te ver door want naast ons hotel ligt het Renaissance hotel welk wel een restaurant heeft. Hier bestellen wij twee Cesar salades met kip, een bier voor Jan en frisdrank voor Ellie. Dit alles smaakt prima! Terug op de kamer nemen we koffie, sturen een SMS naar de kinderen, lezen nog wat en gaan om 10 uur (4 uur NL tijd!) slapen.

Dinsdag 10 mei Kwart voor zes staan we op, nemen op de kamer thee en gaan lekker douchen. Lopen naar beneden waar wij een (voor Amerikaanse begrippen) uitgebreide keuze hebben voor het ontbijt. Op de kamer de laatste spullen weer in de koffers gedaan en gaan uitchecken. Nu blijkt dat het busje van Moturis er al is zodat wij meteen kunnen instappen (er waren nog 4 personen). Het is een uurtje rijden naar Tappan, onderweg stopt onze chauffeur bij een 'lookout' langs de Palisade Parkway om ons een mooi uitzicht naar New York en de Hudsonriver te geven. Hij wijst ons aan waar in januari 2009 een vliegtuig een geslaagde noodlanding heeft gemaakt op de rivier. Bij Moturis in Tappan staan drie campers klaar voor drie verschillende families. Moturis heeft hier een klein kantoortje en aan de balie werken wij ons eerst door de papierwinkel heen. Wij huren extra 2 stoeltjes en een broodrooster. Na de camper, een 27 ft met slide-out en met 5000 mijl op de teller, te hebben geïnspecteerd vragen wij nog inventarisspullen die wij missen. Het is maar goed dat wij thuis plaatjes van de inventaris hebben afgedrukt zodat wij dit kunnen aanwijzen. Er wordt wel mee gewerkt maar het kost wel moeite (en nog is het niet compleet en is het erg minimaal). Onze koffers leggen wij achterin en gaan die op de camping wel uitpakken. Eerst in Tappan uitgebreid (voor drie/vier dagen) boodschappen halen. Onze chauffeur van de shuttle bus had eerder aangeduid waar je dit prima kon doen. Inderdaad, alles kunnen kopen en ook een paar broodjes die wij hier opeten. De weg van hier naar onze gereserveerde camping "Liberty Harbor" in Jersey City is best ingewikkeld en hebben wij thuis al bekeken hoe wij het beste kunnen rijden. Het is zonnig weer, wel fris en gaan op pad op weg 505 en deze weg hebben wij voor een zeer groot deel kunnen volgen. Het is best druk, overwegend twee baans en moeten wennen aan de omvang van deze camper maar het lukt goed. Wij komen door mooie lanen, langs de oevers van de Hudsonrivier, moeten soms om rijden voor weg opbrekingen, rijden door winkelstraten en komen om half vier aan bij "Liberty Harbor". Wij hebben voor drie nachten gereserveerd omdat deze camping het dichtst bij Manhattan (met boot of metro) ligt. Wij checken in en krijgen een rekening met 50% korting! Waarom is ons niet duidelijk geworden. Wij vragen informatie over hoe wij in New York Manhattan kunnen komen. Als de camper op zijn plek staat nemen we wat te drinken, genieten van al die enorme gebouwen om ons heen en bekijken de ontvangen informatie. Niet zo ver van ons zien wij het Vrijheidsbeeld staan. Na het drinken en uitrusten gaan we de buurt verkennen. Lopen we naar de ferry en kijken naar de kosten en vaartijden. Lopen naar de tramway (kijken naar kosten en tijden) en lopen naar Exchange Place (was niet zo gepland, maar kwamen daar uit). Onderweg huizen met trappen aan de buitenzijde, veel bomen in de straten. Bij Exchange

Place gekeken bij een 9/11 memorial. Het (voormalige) WTC lag precies aan de overzijde van het water. Bij het Path station folder mee genomen van de lijnen tussen New Jersey en New York. Terug lopen naar de camping valt niet mee, het is warm, wij zijn moe (door tijdsverschil) en het is een inspannende dag geweest. Op camping drinken en maken we avondeten. Wij pakken de koffers uit en gaan op tijd naar bed nadat we genoten hebben van de grote hoeveelheid lichtjes op alle hoge gebouwen die in de buurt van de camping staan.

Woensdag 11 mei Op de eerste ochtend in camper is het even uitproberen hoe het met de douche gaat. In deze camper is ook een elektrisch heater voor het warme water! Bij de camping receptie vragen wij nog even goed na hoe het gaat met de Path line naar de 33^e street in Manhattan. Bij het Path station trekken we 2 kaartjes voor 2 ritten en gaan door de hekjes heen. De metro gaat om de 7 minuten en komt dus snel. Je blijft steeds onder grond (en Hudson rivier) en via roltrappen staan wij uiteindelijk bij de 33^e street. Er is wel veel bewolking en wij willen toch wel eerst in het Empire State Building. Even zoeken naar de ingang deze blijkt aan de 5^e Avenue te liggen. Het is niet druk maar er is wel een hele controle van je tassen en dergelijke (en zelfs door de scan). Met lift (1x overstappen) naar de 88^e verdieping. Hier vandaan een geweldig uitzicht over de stad en rivieren om New York. Wij herkennen vele punten en kunnen zien waar onze camping moet zijn. Veel foto's gemaakt en videofilm opgenomen. Terug op de grond moeten we ons even oriënteren en wandelen dan naar het Grand Central Station. We nemen de stad en de mensen en hun gebruiken goed in ons op. Bij een shop met lekkere broodjes en koffie gaan wij naar binnen, nemen koffie en natuurlijk lekkere appelgebak erbij. Wij zitten voor het raam en kunnen van alles zien gebeuren, voor ons een kleine kraam waar heel veel verschillende eet en drink dingen te krijgen zijn. Aan de overkant een stal met alleen maar fruit. Eenmaal bij het Grand Central Station gaan wij binnen kijken. Een enorme hal in een stijl die je tegenwoordig niet meer ziet. Het plafond met mooie sterrenhemel beschildering. Veel (eet)winkeltjes en wat meer weg gestopt zijn de perrons met de treinen en de ingangen naar de metrolijnen. Hiervandaan lopen we via via naar het Rockefeller Center. Een groot verdiept plein met fontein en daar achter vlaggen van alle landen, ook NL en hoge omliggende gebouwen. Inmiddels schijnt de zon lekker en wij gaan hier op een bankje onze gekochte en meegenomen krentenbroodjes op eten (en wat uitrusten). Om ons heen gebeurd van alles, politie, brandweer, vele kantoormensen die ook gaan lunchen en wandelen. Veel te zien! Vanaf hier lopen wij naar Timesquare, twee schuine stukken plein (door de schuin lopende straat). Hier is een enorme mensenmassa. Grote lichtgevende reclames, veel bussen, vele mensen die ergens op zitten. Op één stuk van het plein staat een soort schuin omhoog lopend podium, ook hierop veel mensen (wij ook). Alles goed (in de zon) zitten bekijken. We lopen Broadway op, vele theaters, ook die van onze Joop v.d. Ende. Ook al is het net middag, er staat wel een rij voor de theaterdeur! Vanaf Broadway lopen we het Central Park in, nadat wij vele aanbiedingen voor een koetsrit hebben afgeslagen. In het Central Park gaan we op een stenen heuvel weer in de zon zitten. Wat later lopen door naar een bank bij de honkbal velden en gaan daar het spel gade slaan (en alle mensen die daar wat aan doen zijn). Als we het Central Park verlaten lopen we via de 7^e Avenue terug naar de 33^e street. Maar onderweg wel in een eettentje thee met een chocolade croissant genomen. Het is even zoeken naar de ingang van de Path Line maar uiteindelijk zijn wij kwart over vijf redelijk vermoeid terug op de camping. Als we een glaasje zitten te drinken komt er een hele colonne van wel 10 campers binnen rijden van een geloofsgemeenschap die denkt dat de wereld op 22 mei 2011 zal vergaan. Wat later komt één van die mensen ons brood, in de vorm van grote krakelingen, aanbieden die zij over hebben omdat er te veel is gebakken. Wij maken nu maar soep bij dit brood (en nog krentenbrood) als avondmaal. In de avond zitten lezen.

Donderdag 12 mei Voor wij naar de ferry lopen drinken we buiten in de zon onze koffie. Even voor negenen kopen we de tickets naar Pier 11. De ferry vaart erg snel en gaat via nog een pier aan de Jersey City kant naar de zuidkant van Manhattan. De oversteek over de Hudsonrivier gaat ook snel en veroorzaakt flinke golven, nu ervaar je ook dat de rivier hier erg breed is. Eenmaal aangekomen op pier 11 lopen wij naar het gebouw (en metrostation) van de Staten Island Ferry en oriënteren ons hoe laat deze ferry gaat vertrekken. De ferry gaat elk half uur, is gratis en alleen voor voetgangers (en fietsers?). Als de ferry aankomt worden de passagiers via een gang naar buiten geleid en voor de wachtende passagiers gaan pas de deuren open als

iedereen van de ferry is. Er gaat een flinke stroom mensen mee die zich eenmaal op de boot vrij snel verspreiden. Wij gaan boven op dek kijken naar de skyline van Manhattan en naar de eilandjes voor de kust. De ferry wordt begeleidt door twee snelle goed bewapende motorboten met voorop een militair met mitrailleur (waarom? En op de terugweg waren deze boten er niet!). Wij varen ook langs het Vrijheidsbeeld. Aangekomen op Staten Island zien we in de hal van de ferry weer zo'n lekker koffie en broodjes/gebak winkel. Nemen koffie en gebak mee naar buiten, op een bank genieten wij van het uitzicht naar de Hudson en in de verte Manhattan, maar ook van de koffie met gebak. Met een kaartje in de hand proberen wij een gebouw te vinden waar Murals (muurschilderingen) zijn. Met navraag bleken wij voor het betreffende gebouw te staan. Binnen lijkt het een bankgebouw, een mooie statige hal met vele Murals van gebeurtenissen uit het verleden. Vanaf de oprichting van Nieuw Amsterdam. Rond gekeken en foto's gemaakt. Buiten lopen wij door het stadje, St. George, naar de waterkant. Hier blijkt ook een monument te staan voor de omgekomenen bij 9/11. Wij denken dat dit de namen van mensen zijn die hier op het eiland woonde. Als je goed tussen de muren door kijkt zie in de verte de nieuwbouw waar vroeger het WTC stond. Langs de kade lopen wij terug naar de ferry en gaan met de eerste gelegenheid mee terug naar Manhattan. Vanaf de Staten Island ferry lopen we via het Battery Park en een lange laan (met fietspad) richting (voormalig) WTC. Onderweg gaan we op een bankje zitten om wat te eten en te drinken. Bij de bouwput van het nieuwe WTC weten we niet goed hoe het een en ander kunnen kijken. Navraag bij een balie krijgen we een kaartje met een route door een aantal gebouwen rondom de WTC bouwput. Op een aantal plaatsen kan je dan vanaf boven op de bouwplaats kijken. Uiteraard zie je niets meer van de ingestorte torens. Eén van de nieuwe torens is al zo hoog dat je die van verre kan zien (met een bouwkraan er boven op). Weer op straatniveau naast het WTC bezoeken wij het visitorcenter van het WTC, waar foto's, schoenen, een brandweerhelm en soms gesmolten spullen liggen, indrukwekkend. Weer wat verder gaan we in een parkje zitten bijkomen van de indrukken en vermoeidheid. Na wat uitgerust te zijn wandelen we naar de Brooklyn Bridge, in het midden (maar wel boven het rijdek) is er een fiets/wandelpad. Wij lopen de brug op tot bijna het midden. Het is flink druk met fietsers en wandelaars, er staan ook verschillende verkopers van water en souvenirs op de brug. Het is leuk en uniek dat je op deze manier een rivier over kan steken. Ook is het uitzicht over de stad erg mooi en ver. De zon is nog steeds duidelijk aanwezig dus als wij van de brug afkomen nemen wij bij een ijswagentje een ijsje (wel duur!). Er zijn nu veel mensen en politie op de been, navraag bij een agent leert ons dat er een demonstratie van onderwijspersoneel komt. Wij lopen naar Wallstreet en kijken naar het beursgebouw en andere gebouwen. Hier zijn ook veel demonstrerende mensen. Verder door gewandeld naar het Battery Park, gaan hier weer rustig zitten en kijken weer vooral naar mensen! Hier zien wij ook een monument met de Nederlandse tekst:

"Nadat de Kamer Amsterdam der West Indische Compagnie op 22 April 1625 last had gegeven tot den aanleg van het Fort Amsterdam en tien Bouweryen daarnevens heeft de koop van het Eiland Manhattan in 1626 dien aanleg bevestigd welke de grondslag werd van de Stad New-York".

We besluiten vandaag makkelijk te doen en naar MacDonaldis te lopen (hebben wij eerder gezien) op Broadway en hier te gaan eten. Om 7 uur gaan we met de ferry terug naar onze camping. Op de camping drinken we koffie en kijken we onze foto's terug.

Vrijdag 13 mei Na twee vermoeiende dagen doen wij het rustig aan, het is droog maar wel bewolkt. Tegen 11 uur vertrekken wij richting Philadelphia alwaar wij ook voor twee nachten op een KAO camping hebben gereserveerd. Wij rijden zoveel mogelijk over de binnen wegen (weg 22 en 202). Er is veel verkeer en weinig mogelijkheden om te stoppen voor de lunch, dus doen wij dit bij een groot winkelcentrum. We rijden in een heuvelachtig gebied en vooral het laatste deel is erg heuvelachtig en vrij smalle wegen. Tegen 5 uur melden wij ons aan bij "KOA Philadelphia West". Als we de camper hebben geplaatst gaan we buiten zitten lezen. Voor het avondeten gaan we wel in de camper (is te fris). Later in de avond gaan wij een ijshoorn kopen waarvan de opbrengst voor de kinderkankerbestrijding is. Uiteraard maken wij ook een wandeling over het terrein. Bij de receptie vragen wij naar de mogelijkheden om naar het centrum van Philadelphia te komen. Een aanbeveling (en leuk) is om met de trein te gaan. Wij krijgen een routebeschrijving mee waar wij op de trein kunnen stappen en een rijtidentabel van de trein.

Zaterdag 14 mei Vandaag een zwaar bewolkte dag met flinke regenbuien! Om negen uur rijden wij weg om naar het station te gaan. Helaas is de routebeschrijving toch niet zo duidelijk of er is niet opgerekend dat wij met een camper naar het station rijden (Amerikanen nemen bijna altijd nog een gewone auto mee). Maar uiteindelijk hebben wij in Paoli bij het station een plek gevonden voor de camper, wij nemen nu de trein van 10.30 uur. In de trein kopen wij de twee retourtjes, de kaartjes worden netjes in een clipje vastgezet boven op de bank (dan kan de conducteur zien wie al de kaartjes heeft laten knippen). De conducteur op de heenreis was een mooie donkere man die met veel plezier zijn werk deed. Hij deed ons denken aan een filmacteur. Vanaf Paoli naar het centrum van Philadelphia zijn veel stopplaatsen, er is dus veel te zien, het laatste stuk van de reis gaat ondergronds. Vanaf het station lopen wij door de Marketstreet naar het informatiecentrum van het Independence Center. Onderweg valt de eerste regenbui. In het informatiecentrum krijgen we folders en nadere info en bekijken we de aanwezige schilderijen en beelden. We steken over om de beroemde Liberty Bell te bekijken, maar nu blijkt dat de Bell in een lang gebouw staat waarvoor een zeer lange rij mensen staat te wachten. Zo lang wachten (en met een regendreiging) hebben wij er niet voor over. Wij lopen wel langs het gebouw en zien tot onze verbazing aan het eind van het gebouw een groot raam waar achter de Bell hangt! Zo zien wij toch de Bell (de bezoekers in het gebouw kunnen de Bell ook alleen achter het glas zien!). Aan de andere zijde van het plein staat het "stadhuis" waar indertijd de onafhankelijkheidsverklaring is getekend. Helaas is de toren van dit gebouw in de steigers. Wij lopen nu naar de rivierkant, naar Penn's Landing. Penn heeft honderende jaren geleden vanaf hier zeer vele migranten naar toe gehaald en zo Philadelphia (en omstreken) laten groeien. Op de brug (over de snelweg) naar Penn's Landing staat een mooie beeldengroep over de immigratie van Ieren naar de VS. Bij Penn's landing (tegenwoordig een soort festival terrein) blijkt een art markt te zijn. Toegang is gratis. Wij nemen hier bij één van de eettentjes wat te eten (kipstrips met frites) en gaan ergens op een stenen rand zitten. Eten en vooral mensen bekijken. Er wordt weer heel wat afgegeten en weer opvallend veel dikke mensen. Er is muziek door een live-band en het is gezellig druk door de kramen en mensen. Wij maken een rondje langs alle kramen, leuk om te zien wat er op art gebied gemaakt wordt en te koop is. Vanaf hier heb je ook een mooi uitzicht over de rivier waar aan de overkant de staat New Jersey ligt. We gaan terug richting centrum en het begint flink te regenen. Toch lopen wij (met regencap om) door naar het huis van Jefferson (Jefferson is de architect van de onafhankelijkheidsverklaring) en nemen foto's. Nog steeds in de regen lopen wij naar het Franklin Court. Franklin was een wetenschapper, uitvinder en nog vele andere beroepen. In het Franklin Court hebben wij naar tekenfilm gekeken naar zijn leven (Ellie had in het geschiedenisboekje gelezen over hoe hij zijn vrouw heeft ontmoet en dat komt hier ook in terug). Er was ook een soort tentoonstelling van wat hij heeft gedaan en bereikt, wat een veelzijdige man! Als we weer buiten staan is het aardig droog en lopen we naar het treinstation. We nemen de trein van 16.00 uur terug. In de trein denken wij terug aan Philadelphia, een stad met een geschiedenis, maar ondertussen wel wat afgetakeld. De grote doorgaande straten zien er armoedig uit. Geen stad om nog eens een leuke wandeling door heen te maken. Terug op de camping blijkt dat het hier ook veel heeft geregend en alles door en door nat is (hebben wij geen last van). Na het avondeten gaan wij wat was in de wasmachines doen. Jan zet wat foto's op de website.

Zondag 15 mei Vannacht is er weer veel regen gevallen. Eerst rustig aan gedaan en koffie gedronken, geen regen meer. 11 uur vertrekken wij naar het zuiden over mooie wegen en komen nauwelijks vrachtverkeer (door de zondag?) tegen. Wij nemen de binnen wegen en komen zo ook door Baltimore heen. Hier zie je heel veel huizen leeg staan en die slooprijp zijn. Ook, gek genoeg, veel borden met "Wij kopen huizen", wat het nu precies betekent ontgaat ons. Buiten Baltimore vinden wij een plekje in de zon voor de lunch. Wij rijden via Ellicott City en willen hier een treinstation bezoeken (gelezen in de boekjes). Het is even lastig vinden op de kaart hoe wij moeten rijden, maar Ellicott City blijkt een druk toeristen stadje te zijn met veel nostalgische winkeltjes. De camper parkeren wij op een parkeerterrein buiten het stadje en lopen terug en komen zo bij het oudste stationnetje van de VS. Een rondgang gemaakt door het kleine museum en kijken bij de modelbaan. Buiten staan (werk)wagons die je ook kan bezichtigen en komen het woordje Comboose tegen, hier wordt Kombuis bedoeld. Als wij hierover nog even met iemand van het museum staan te praten komt er een lange zwarte slang door de open deur naar binnen kruipen (vanaf buiten). Eén van de mensen reageert meteen en gaat op de slang af die zich meteen omdraait en weer terug kruipt en de achterliggende spoorbaan over

gaat. Deze slangen blijken hier veel te zitten. In het stadje kopen wij een ijsje en wandelen op ons gemak terug naar de camper. Nu op weg naar een camping die dicht tegen de stad Washington aan ligt. Wij hebben hiervoor de camping "Cherry Hill Park" uitgezocht. Om 5 uur boeken wij hier voor 2 nachten op plek 423. Zetten de stoeltjes buiten en Ellie zet de NL vlag bij de motorkap en gelijk reageren onze burens. Blijken Canadezen te zijn van Nederlandse komaf. Wonen nu al 60 jaar in Canada en spreken prima Nederlands. Zij vertellen ons dat 1 dag echt te weinig is om Washington te bezoeken en dat wij hier vanaf de camping met de bus mee kunnen tot in de stad.

Tijdens het eten koken valt er een hevige regenbui en is er wat onweer. Na het eten besluiten wij om ook een 2 daagse buskaart (met gratis shuttle vanaf de camping naar het Union-station) te kopen en een nacht bij te boeken. Verder opgeruimd en spullen voor morgen klaar gelegd.

Maandag 16 mei Half zes loopt de wekker af en een uur later zijn we klaar om naar de bus te lopen. De speciale shuttle gaat om kwart voor zeven. Er gaan toch aardig wat mensen vanaf de camping mee. Het blijkt nog een flink stuk rijden te zijn (en file) naar het Union-station waar vanaf de Open Top bussen (hop-on hop-off) vertrekken. Maar om acht uur staan wij op het station en gaan nu eerst koffie (en broodjes voor straks) kopen en gaan deze buiten het station, in een zonnetje, wat eten en drinken. Het Union station is een enorm groot en vooral mooi gebouw met vele vertrekkende treinen en een grote parkeergarage. Binnen zijn winkels en vele restaurants. Tegen kwart voor negen lopen we naar rode Open Top bus en wisselen onze voucher in voor echte kaartjes die twee dagen geldig zijn. Om 9 uur vertrekt de bus, wij zitten boven en hebben zodoende een vrij uitzicht. Wij hebben besloten eerst een hele ronde met de rode lijn bus mee te gaan. Zo komen wij langs alle bekende gebouwen en monumenten en weten wij waar wij straks willen uitstappen en kijken. Als wij om half elf weer bij het Union station zijn gaan we eerst koffie kopen en lopen naar buiten richting Capitol. Op een bankje in een parkje drinken we onze koffie en eten een broodje. Lopen door naar de andere zijde van het Capitol om hier op de rode lijn bus te stappen, maar raken in de war en verdwalen wat. Ellie vraagt de weg aan een agente en dan herkennen wij weer de situatie. Als de rode bus komt stappen we in en rijden mee tot het Lincoln Memorial. We lopen de trappen op van dit Memorial en bekijken het enorme (bekende) beeld van Lincoln zittend in grote marmeren stoel. Hiervandaan lopen wij naar het Korea Memorial. Een indrukwekkend Memorial met bijna echte soldaten met angstige ogen. Lopen naar de andere zijde van het Lincoln Memorial om hier op de blauwe bus lijn te stappen die naar het Arlington National Cemetery gaat. Met deze blauwe lijn steken wij de Potomac rivier over en staan dan in de staat Virginia. Bij de Cemetery stappen wij uit en lopen de enorme begraafplaats op. Het is er druk, ook vandaag worden er weer soldaten (of belangrijke mensen) begraven op deze nationale ere-begraafplaats. Wij halen een folder en lopen (met de meeste mensen) naar de begraafplaats van president Kennedy. Een mooi plek met een schitterend uitzicht naar Washington en het Lincoln Memorial in de verte. Naast het graf van Kennedy zijn ook zijn vrouw Jacqueline en zijn twee kinderen begraven. Wij lopen ook naar de graven van Rob en Edward Kennedy. Het is warm en wij gaan even op een bankje in de schaduw zitten en laten deze mooie begraafplaats op ons inwerken. Weer bij de bushalte gaan we verder met de blauwe lijn die ons terug brengt in Washington waar wij nu uitstappen bij het Witte Huis. Het Witte Huis is alleen van achter een aantal hekken te zien maar toch wel leuk om zo dichtbij te zijn. Terug lopen naar het White House Center waar je door middel van foto's en schilderijen de geschiedenis van het White House en zijn bewoners kan bekijken. Tot slot gaan we met de rode lijn bus terug naar het Union station (onze shuttle bus naar de camping vertrekt om 5 uur!). Als wij bij de halte voor de shuttle bus staan te wachten (op 2 hoog in het station gebouw!) begint het hevig te regenen! Gelukkig staan wij droog. Terug op de camping besluiten wij niet te koken en gaan eten halen bij het restaurantje op de camping (wel in de camper opeten). Later buiten zitten lezen en Jan heeft foto's op internet gezet.

Dinsdag 17 mei Weer om half zes opgestaan en verder het zelfde ritueel en zijn om 8 uur bij het Union station. Het is nu wel donker weer (vannacht veel regen gehad), maar droog. We nemen koffie en om negen uur gaan we met de rode lijn bus naar de halte bij het Holocaust Museum. Maar eerst lopen we naar de naald, wat het Washington Memorial is. Hier is een flinke wachttijd om in de naald te kunnen gaan, doen we niet. Lopen naar Holocaust Museum, hier ook een rij, maar het museum gaat pas om 10 uur open. Iedereen

blijft keurig in de rij staan, niemand dringt voor! Even voor 10 uur worden er (gratis) toegangskaartje uitgedeeld (op een bepaalde tijd, wij kwart voor elf) zodat het naar binnen gaan zeer ordelijk verloopt. Wij worden wel gecontroleerd met scanner. Binnen even de tijd om folders te halen en naar de WC te gaan. Om half elf mogen wij al naar de tentoonstellingsruimten. Bij binnenkomst moeten wij een boekje pakken (mannen en vrouwen een ander boekje). Hier blijkt de geschiedenis in te staan van één van slachtoffers van de Holocaust. De bovenste verdieping (van drie lagen) is het drukst. Hier zie je het grote verschil in cultuur, er zijn vele jonge mensen (ook van scholen) die allemaal met eerbied en respect de informatie borden en foto's lezen. Het is een mooie en indrukwekkende tentoonstelling over de Nazi, Joden en kampen, voor ons met vele bekende beelden en geschiedenis. Op de middelste verdieping wordt ook de verzetbeweging weer gegeven en is er een soort wand met namen van verzetsmensen, hierbij is de lijst van Nederlandse verzetsstrijders erg lang ten opzichte van de andere landen. Hoewel wij al veel weten over de Holocaust maakt zo'n museum toch weer een behoorlijke indruk.

Wij lopen nu terug naar de andere musea, lopen door de tuin bij het Castle, en gaan verder naar het gratis Air and Space Museum. Onderweg kopen we bij een mobiele MacDonald wat te drinken en eten wij onze broodjes. In het enorme grote Air and Space museum is het erg druk. Veel gezien van de eerste vlucht tot maanlandingen, een echte aanrader om een keer te kijken. Van dat lopen en slenteren zijn we behoorlijk moe geworden en gaan met de rode bus lijn naar het Old Post Office. Dit oude postkantoor heeft een toren waar je vanuit de stad kan overzien. Eenmaal binnen moeten wij in de rij wachten om met een lift naar boven te kunnen gaan. Het is een glazen lift en je kijkt in de hal van het postkantoor. Dan nog met een andere lift mee in de toren zelf. In de toren kijk je inderdaad ver over de stad Washington heen. Leuk en mooi om dit te zien! Terug op de begane grond nemen wij bij één van de restaurantjes thee met wat erbij. Tot slot weer met de rode lijn bus terug naar het Union station en met de shuttle bus (5 uur) terug naar de camping. Na het avondeten komen onze Canadese burens, op onze uitnodiging, met een biertje een uurtje buiten zitten praten. Daarna nog wat lezen en op tijd naar bed (vermoeide benen!).

Woensdag 18 mei Na afscheid te hebben genomen van onze Canadese burens, rijden wij om 11 uur, in de regen, van de camping af. Wij nemen de rondweg (tegen de klok in) om Washington heen en dan de weg op naar het National Park Shenandoah. Het wordt inmiddels wel droog. Aan het begin van het Shenandoah Park hebben wij landkaartjes gevraagd en hebben wij de benzine tank vol gegoooid zodat wij zeker weten dat we dat wij het gehele park (ca. 100 mijl) door komen. Het is landschappelijk een mooie weg en mooie uitzichten. Onderweg bij stopplaatsen (als we wat eten) komen er zeer oude auto's voorbij (wellicht van een club) zoals een T-Ford. Bij een andere parkeerplaats maken wij een kleine wandeling over een trail. Wij rijden rustig tot ongeveer halverwege het park en gaan hier op de Big Meadows Campground staan. Een groot terrein zonder voorzieningen voor een camper (wel een vlak stuk gemaakt), het is er fris en het is niet druk. Wij mogen de plek zelf uitzoeken en kunnen daarna komen betalen. Op het terrein lopen Deers rond die zeker niet schuw zijn.

Donderdag 19 mei Wij doen het lekker rustig aan, het is bewolkt maar wel droog. Wij vertrekken weer om 11 uur (na de tweede koffie). Wij rijden op ons gemak de volgende 50 mijl in het park en slaan dan af naar Charlottesville. Hier willen wij naar Monticello, het voormalige woonhuis (en plantage) van Jefferson (uit de geschiedenis verhalen die Ellie heeft gelezen). Het is een heel groot landgoed met een groot parkeerterrein. Wij parkeren waar ook de bussen moeten parkeren en lopen naar de gebouwen waar ook de toegang is. De toegang tot het landgoed zelf bedraagt \$ 27,- per persoon en dat vinden wij te duur. Je gaat dan wel met een soort shuttle busje mee, maar er zelf heen lopen mag niet. Wij gaan nu wel in het museum kijken (gratis!), hier krijg al een mooi beeld van het landgoed en de inrichting van het huis en dat vinden wij wel genoeg. Ook maken wij een klein rondje op het "voor terrein" waar ook een begraafplaats was van de slaven. We rijden nu naar de "KOA Charlottesville", een wat kleinere camping. Wij kunnen weer zelf een plek uitkiezen. Als we staan gaan we lekker in het zonnetje zitten lezen. Na het avondeten gaan wij met de was naar de wasmachines (doen in 3 wasmachine een was). Inmiddels is echt het donker geworden en moeten wij met een zaklampje de was gaan ophalen. Jan maakt de foto's klaar voor de website.

Vrijdag 20 mei Vanaf de camping rijden wij eerst naar de Walmart om weer uitgebreid boodschappen te doen. Onze middaglunch gebruiken wij ook bij de Walmart. Via de snelweg rijden wij naar het begin van de Blue Ridge Parkway. Kort aan het begin is een informatie centrum waar wij weer de benodigde folders en kaartjes halen. Wij stoppen regelmatig om van het uitzicht te genieten en stukje te wandelen (zoals bij de James River), wat te eten en te drinken. Wij besluiten om ook ons avondeten onderweg klaar te maken en te gebruiken op één van de parkeerplaatsen met een mooi uitzicht. Na zessen wordt het, qua verkeer, wel erg stil, nog een enkele auto komt er langs. Na het avondeten trekken we verder en komen omstreeks half negen op de camping "Peaks of Otter" aan. Zoeken een plek en gaan betalen door \$ 16,- in een zakje te doen en dit in een brievenbus te deponeren. Het is op deze camping vrij donker door de hoge bomen.

Zaterdag 21 mei Het is vandaag droog, zonnig en warm. In folders gelezen dat vlak om de hoek een pad naar de Sharp-top gaat. Maar ook dat in weekenden en zomers een bus naar boven rijdt. Wij parkeren de camper op het parkeerterrein, smeren ons in voor de zon en gaan om 11 uur met de bus (een zeer oude Amerikaanse schoolbus) naar boven. Het pad naar boven lopen leek ons te zwaar. De bus gaat over een zeer smalle weg die precies geschikt voor één bus. Boven moeten we nog wat verder naar boven lopen tot de echte top. Hier vandaan heb je een prachtig rondom uitzicht! Nemen foto's, praten met een paar mensen (het is er gezellig druk), drinken en eten wat. Kortom wij zijn een uurtje "boven". Als we terug lopen naar de bus zijn er Deers die ons rustig blijven aankijken als we langs lopen. Het parkeerterrein is inmiddels overvol geraakt zodat wij besluiten weg te rijden en iets verder op de Blue Ridge Parkway te stoppen om te lunchen. Bij een Look-out zetten we de stoeltjes uit en genieten van het uitzicht en de lunch. Ter hoogte van Ranoke slaan wij af naar Boones Mill, hier willen wij kijken of er nog iets te zien van de molen van Boone (uit de geschiedenis verhalen die Ellie heeft gelezen). Bij het plaatsje zien wij geen enkele verwijzing, halen bij een tankstation een ijsje en vragen naar de molen. De dames weten hier niets over een molen. Rijden door naar Rocky Mount en hier de weg 40 opgegaan om zo weer naar de Blue Ridge Parkway te komen. De wegen zijn leuk en mooi om te rijden maar het gaat ergens fout want wij komen weer op een zelfde punt uit. Met navraag rijden wij nu veel verder door op de weg 40 en kunnen daarna borden volgen. Komen vlak bij Rocky Knob weer op de Blue Ridge Parkway. Bij Rocky Knob gaan wij op de camping staan. Het is een mooi open terrein en blijven dan ook, na het avond eten, lang buiten zitten lezen.

Zondag 22 mei Vandaag is het een zeer warme dag! Wij rijden weer verder op de Blue Ridge Parkway en komen nu ook langs Fancy Gap waar wij in maart 2008, vanaf South Bend, op de Blue Ridge Parkway zijn gekomen. Nu zijn de rododendrons langs de weg wel in bloei! Onderweg op een parkeerplaats gaan we de lunch gebruiken en zien voor ons mensen die ook op Rocky Knob stonden. Blijken Nederlanders te zijn, praatje gemaakt. Als we verder rijden stoppen wij, evenals in 2008, nu ook in het E.B. Jeffress Park en wandelen wij naar de cascades. Wij blijven hier in het park lekker een uurtje lezen en genieten van het uitzicht en de mensen. We zien de Grandfather Mountains liggen en rijden door tot de afslag naar Marion. Wij willen in Marion overnachten om morgen door te kunnen rijden naar Chimney Rock. Het is even zoeken naar de camping "Buck Creek Campground" die wij in het campingboek hebben opgezocht. De camping ligt naast een groot terrein waarop je de golfafslag kan oefenen en er is een startbaan voor radiografisch bestuurbare vliegtuigjes. Wij krijgen een plaatsje vooraan aan een watertje en kunnen dan ook goed naar alles kijken. Er komt een meneer naar ons toe die hier met zijn RC vliegtuig vliegt, hij had gehoord dat wij Nederlanders zijn, hij komt ook uit Nederland en hij heet Dokter (net als mijn tante!). Wij praten wat en deze meneer Dokter komt uit Gelderland en woont al lang in de nabijheid van Marion. Na geholpen te zijn hebben wij een zeer goede internet verbinding zodat de foto's snel zijn overgebracht naar de website! Het is nog steeds erg warm, de lucht wordt wel donker maar wij gaan wel buiten eten. Na ons eten breekt er een flink onweer los met windstoten en hevige regen. In de loop van de avond is het weer rustig.

Maandag 23 mei Vandaag mooi en warm weer! Vanuit Marion rijden wij binnendoor naar Chimney Rock. Moeten wel een flinke steile en smalle weg over. In Chimney Rock rijden wij over een brug een park in met ook een flink stijgende weg. Halverwege kaartjes gekocht en kunnen wij door rijden tot een parkeer gelegenheid (worden opgevangen en geholpen om netjes aan de kant te parkeren). Hier vandaan lopen wij naar

de eigenlijke rock. Normaliter kan je ook met een lift naar boven, maar die is onderhoud en dus moet iedereen flink veel trappen lopen! Het is erg leuk om dit te doen. Het zijn een aantal verschillende soorten trappen met steeds een stop mogelijkheid om te kijken (en te rusten). Wel steeds goed water gedronken want het is behoorlijk warm! Boven heb je een mooi weids uitzicht, het is iets heilig. Op de terugweg gaan we ook even een grot in, waar het heerlijk koel is en kopen wij bij de winkel een ijsje (uiteraard buiten op eten). We gebruiken bij de camper de lunch en eenmaal "beneden" bij de weg volgen wij steeds weg 74 tot bij het Great Smoky Mountains Park. Het laatste deel van de Blue Ridge Parkway hebben wij niet gereden omdat hier tunnels in zitten die te laag zijn voor onze camper. Via het zeer toeristische Cherokee (indianen gebied) rijden het Great Smoky Mountains National Park in. Dit is één van de weinige Nationale parken die gratis toegankelijk is. Een paar mijl verder ligt het "Smokemont Campground". Hier een echt gebouwtje met een wachter die ons een plek toe wijst na betaald te hebben. Wij staan wat achterin het gebied. Om ons heen nog wat andere campers. Het is nog steeds prima weer en gaan dan ook buiten ons avondeten gebruiken. Gaan een rondje lopen over de grote campground en zien in de verte iemand zwaaien, wij lopen daarna toe. Hier zijn de plekken veel lichter en zien de Nederlandse mensen (Ruud en Carla) van gistermiddag terug. Gaan babbelen en drinken een wijntje mee. In het donker lopen we terug naar onze eigen camper.

Dinsdag 24 mei Vandaag mooi en warm weer, in de ochtend wolken. Na de ochtend dingen rijden wij naar Clingmans Dome, het hoogste punt in het park (6643 ft = ruim 2000 meter). Onderweg zien we de Nederlanders rijden en zwaaien. Het is op de parkeerplaats bij de Dome verrassend druk. Vanaf de parkeerplaats is nog een pittig stukje omhoog lopen om bij de eigenlijke Dome te komen. Het is warm (en wel bewolkt) dus af en toe even rust en water drinken. De Dome is een uitkijktoren (zonder trap) met een langzaam oplopende stenen cirkelvormige loopbrug. Het uitzicht is zeer weids, nu hangen de wolken soms op onze hoogte. Wij staan nu precies op de grens van North Carolina en Tennessee. Terug bij de camper, rijden we verder door het park, er zijn wegwerkzaamheden en zien geen leuk lunchplekje langs de weg. Na alle oponthoud gaan we naar een aangelegde picknick park. Hoewel het voor de lunch al laat is, is het erg druk in het picknick park. Vele maken er echt een dagje uit van en gebruiken bijna altijd de BBQ. De meeste plekken zijn vooral voor auto's bedoeld, maar wij vinden toch een plek waar wij onze camper neer kunnen zetten. Gaan lekker buiten zitten lunchen. Na de lunch maken wij een leuke gemarkeerde wandeling door het bos. Bij Gatlinburg gaan we weg 321 op naar Cosby. Willen eigenlijk in Gatlinburg wel wat souvenirs kopen maar een parkeerplek voor een camper vinden is, in dit zeer toeristische stadje, niet voorhanden. Jammer, wij rijden maar door. Bij Cosby rijden wij weer het NP in naar een natuurcamping. Zoeken een plek en gaan betalen (half vijf). In de zon zitten lezen, het is nog steeds erg warm, buiten eten. 's Avonds foto's uitgezocht voor de website.

Woensdag 25 mei Vandaag een heldere lucht en erg warm (> 30 gr). Wij rijden wij richting kust. Bij Cosby post Ellie nog enige ansichtkaarten en Jan gaat (vrij goedkoop!) tanken. In de winkel kopen we enige boodschappen zodat wij niet weer van de weg af hoeven te gaan. Bij Cosby gaan we de mooie Foothills Parkway over (drinken hier onderweg koffie in de zon) en komen zo op weg 40. Wij blijven zoveel mogelijk op de snelweg om vandaag een flink stuk verder te komen. Op een rest-area stoppen we om te lunchen en later om wat te drinken. Het is en blijft warm! Ook gaan we van North Carolina naar South Carolina. Net voorbij Columbia gaan we van de snelweg af en gaan binnendoor naar Swansea en hier naar "Yogi Bear's Jellystone Park. Een grote campground met een zwembad. Wij staan vlak bij het zwembad. Voor het eten gaan wij het water proberen, iets fris maar wel lekker om af te koelen. Ook na het eten gaan we nog zwemmen. We worden wel gestoken door de muggen. Voor het eerst hebben we de airco in de camper aangedaan.

Donderdag 26 mei Jan is er erg vaak gestoken in zijn been en dat jeukt vervelend. We rijden naar Oranjeburg en doen hier boodschappen bij de Walmart. Verder op de snelweg 26 naar Charleston (hier komt de dans "Charleston" vandaan). Voor we Charleston inrijden eten we een broodje op een rest-area. Als Ellie rijdt ziet Jan op de kaart dat net voorbij Charleston de Boone Hall Plantation ligt. Hier willen wij wel naar toe. Eerst gaan we in Charleston over grote en lange bruggen en rijden weg 17 op en komen zo ongeveer langs de kust (die wij niet zien) te rijden. De bordjes Plantage volgend komen wij op een mooie bijna 1 km lange laan

(waar we eerst \$ 19,50 pp moeten betalen) met hoge grote statige eiken bomen en komen op de plantage. De camper zetten we op een groot veld voor de bussen. We lopen naar het huis en de slavenhutten. In elke hut is iets te zien van de geschiedenis en het werk op de plantage. Bij een slavenhuis is een soort theatertje waar een donkere vrouw een voorstelling geeft over de slaven gewoontes en hun zang.

De vrouw die de voorstelling geeft was gekleed als slavine en vertelt de geschiedenis en het leven van de slavinnen op de plantage zoals die is doorgegeven van moeder op dochter. Zij zong verschillende liedjes die werden gebruikt om afspraken te maken om elkaar ergens te ontmoeten en om mededelingen door te geven. Dit werd gedaan in de taal van de slaven, zodat het voor de meester (plantage eigenaar) onverststaanbaar was. De meester wilde niet dat er grote groepen slaven bij elkaar kwamen. Op zondag, de enigste vrije dag, werden er huisjes als kerk gebruikt. Omdat de plantages erg groot waren werden er vele huisjes als kerk gebruikt. Hierdoor werd het geloof steeds iets anders uitgelegd. Dit gebruik en geloofsverschillen is nu nog terug te vinden aan het aantal kerken die je overal tegen komt. Om te kunnen trouwen moesten de slaven toestemming vragen aan de meester en werd er een slaaf verkocht dan ging niet altijd de man of vrouw mee. Verder vertelde zij over de verschillende natuur geneesmiddelen die gebruikt werden bij verwondingen of pijntjes. Ook hoe de planten en kruiden in de keukens van de slavenhutten werden gebruikt.

Vervolgens maken we met een soort huifkar (zonder paard maar met motor) een tocht over de plantage. Er wordt leuk verteld hoe dit allemaal ging op de verschillende velden waar vroeger katoen en tabak verbouwd werd. De plantage was het decor van de film "Gejaagd door de wind" (perfect nagebouwd in de studio's), op de plantage zelf is wel de TV serie opgenomen. Bij een aardbeieveld mogen we zelf aardbeien plukken (doet Ellie voor Jan). Erg leuk om te doen en te zien. Inmiddels is het al ruim 5 uur. We besluiten om nu eerst in de camper wat te gaan eten, nemen brood met de aardbeien. Nu moeten we nog zo'n 90 mijl rijden naar Mirtle Beach. Dit is wel even afzien maar de weg is goed en rustig. We weten niet precies waar we moeten afslaan maar bij toeval komen we precies voor de ingang van Ocean Lakes (die ons was aanbevolen door de Canadezen in Washington). Ons ingeschreven voor twee nachten, helaas gaat vandaag het hoogste zomer tarief in. Het is een enorme camping met ca. 4500 plaatsen. We komen nog net in het licht aan op onze ruime plek en sluiten de camper aan. Er staat veel wind zo vlak bij de zee. Na koffie te hebben gedronken gaan we in het donker naar het strand (300 meter) en lopen langs de zee lijn. Als we terug zijn spoelen we onze voeten af met de buitendouche van de camper. We gaan binnen zitten lezen, het is minder warm geworden. Jan smeert zijn benen regelmatig in voor de jeuk (van de muggen). We zetten de airco niet aan maar nemen alleen het laken op ons. Jan kan niet goed slapen van de jeuk en staat op om de benen te koelen en gaat lezen. Het wordt een onrustige nacht.

Vrijdag 27 mei Als we om 8 uur opstaan is het half bewolkt en warm. Fijn buiten gezeten en daarna een strandwandeling gemaakt in onze badkleding. Beide zijn we in de zee gegaan (fris maar zeker te doen). Bij de winkel hebben we een grote parasol gekocht. Deze zetten we op als we de lunch gebruiken bij de camper. Door de wind wil de parasol weg waaien, de buurman komt ons helpen om de parasol met touw aan de tafel vast te maken. Later gaan we weer naar strand en nemen onze stoeltjes en de parasol mee. Moeten wel de parasol af en toe vast houden voor de wind. Gaan beide nog een keer in zee (een buurman op het strand neemt foto's van ons). Jan is ondanks de parasol toch aardig rood geworden. Na het avondeten lopen we over het strand en over de camping. Er rijden hier erg veel golfkarretjes, de mensen lopen hier nauwelijks. Vele hebben hun eigen golfkar mee genomen! Vanaf onze plek hebben wij een leuk uitzicht naar een hoek en hebben dan ook veel te zien.

Zaterdag 28 mei Het is mooi en warm weer, de wind is aardig weg gevallen. Wij willen nog wel een nacht bijboeken en lopen naar de receptie, maar helaas is alles volgeboekt! Dit is dan ook een druk weekend met maandag Memorial Day (een vrije dag voor de Amerikanen). Nog even genieten van de zon en dan opruimen. Jan haalt nog gratis goed (bron) drinkwater. Tegen elf uur rijden we van het terrein af en rijden richting centrum van Mirtle Beach. Ook hier is het erg druk met motorrijders, er is ergens een Bike-day. Wij zien ook een kermisterrein en op een ander terrein wordt een parade opgesteld. We gaan dan ook bijna stapvoets verder. Als we eenmaal Mirtle Beach voorbij zijn (dat is wel 50 km verder) dan wordt het rustiger op de weg. Onze lunch gaan we gebruiken op een parkeerterrein van het welkomscentrum van North Caroline.

In het centrum halen we wat folders. We willen toch wel vlak bij de zee blijven en rijden naar Surfcity alwaar een camping moet zijn bij de zee. Hoe dichterbij de zee hoe drukker het wordt. We rijden te ver en keren terug en vinden de camping die ook vol blijkt te zijn en er ook niet aantrekkelijk uit ziet en ver (2 tot 3 km!) van de zee ligt! We nemen nu eerst wat te drinken en een ijsje uit onze vriezer (eerder gekocht in de supermarkt) en gaan op weg naar Jacksonville en laten de zee maar zitten. Op de camping "Cabin Creek Campground" is wel nog een mooie plek vrij. Nu kunnen we in de zon zitten om te lezen en later om te eten. In de avond foto's naar de website gezonden.

Zondag 29 mei Vandaag een warme zonnige dag! Na het ontbijt en TV nieuws te hebben gekeken (wij hebben een digitale TV in de camper die alleen werkt als we 110V hebben) drinken we buiten in de zon onze koffie. Vandaag een wat langere rijdag, maar we doen het rustig aan. We volgen weg 17 tot we de weg 64 kruizen en gaan dan richting kust. Steken de brede Alligator River over en dan de Croatan Sound over, staan dan op het Roanoke Island. We twijfelen en stoppen bij een visitorcenter en halen nog wat folders. En besluiten richting Cape Hatteras te rijden, bij Rodanthe moeten twee grote campings zijn. Het is nog een pittig stukje rijden over deze zeer smalle eilanden voor de kust van North Carolina. We nemen de eerste camping "Camp Hatteras". We boeken voor 2 nachten en krijgen een plek niet ver van de zee. Het is hier ook druk, maar niet overvol. Na het avondeten lopen we naar de Karaoke en kijken en luisteren. Lopen in het donker nog een stuk over het strand en zien in de verte een pier.

Maandag 30 mei Vandaag Memorial Day, een vrije dag voor de Amerikanen, maar ook een dag om de doden te eren en herdenken. Dit is ook het begin van het Amerikaanse vakantie seizoen. Het is wederom een mooie en warme dag! Na de koffie lopen we via het strand naar de pier. De pier wordt vooral door de vissers gebruikt, maar het is wel leuk vanaf het einde van de pier naar het strand en de huizen van Rodanthe te kijken. Op ons gemak terug gelopen naar de camper om te lunchen. Na de lunch met onze stoeltjes en de parasol naar strand. Het zee water is hier duidelijk frisser dan bij Mirtle Beach en ook een stuk wilder. Jan gaat er niet in, Ellie ook niet maar is wel helemaal nat gespat als zij het wil gaan proberen. Later op de middag gaan we naar het zwembad. Het buitenwater is ook nog fris, het binnenbad is beter van temperatuur. Maar Jan houdt meer van de jacuzzi. Tot slot lekker zitten lezen bij het zwembad. Na het avondeten (natuurlijk buiten) en de koffie lopen wij naar het andere zijde van de camping (en het eiland) en kijken hoe de zon ondergaat in de Pamlico Sound. Terug bij de camper gaan we wel naar binnen vanwege muggen. In de loop van de dag zijn veel mensen vertrokken (moeten misschien morgen weer werken of naar school) zodat het een stuk rustiger is geworden. Wij kijken op de TV naar een uitzending vanuit Washington over Memorialday. Maken plannen voor de volgende dagen, in ieder geval om op Roanoke Island te blijven.

Dinsdag 31 mei De wind is wat gedraaid en er is volop zon. We vertrekken, zoals gewoonlijk, na de koffie en rijden naar het parkeerterrein nabij Fort Raleigh op Roanoke Island. Hier kopen we kaartjes voor de "Lost Colony", een outdoor drama, voor vanavond om 20.30 uur. Drinken wat en gaan wandelen naar het Fort Raleigh. Hier is alleen nog een aarde wal van te zien en lopen ook door naar het openlucht theater waar wij vanavond heen gaan. Het theater ligt erg mooi met uitzicht op de zee. We gaan nu op zoek naar een camping die hier vlakbij zou moeten zijn, maar die vinden wij niet. Rijden naar Kitty Hawk waar een Memorial staat voor de Wright Brothers. Met onze parkpas (de laatste dag geldig) mogen we gratis naar binnen. We eten eerst een broodje en gaan dan via het visitorcenter (bekijken we later) het terrein op. Op het terrein is te zien waar de eerste pogingen c.q. vluchten zijn gemaakt met een aangedreven vliegtuig. De heuvel waar vanaf al eerder honderden glijvluchten zijn gemaakt ligt achter ons. We lopen naar die heuvel want hierop staat een groot memorial in de vorm van vleugels in de lucht. Vanaf de heuvel heb je een mooi uitzicht over het terrein en de omgeving. Nu is alles behoorlijk groen en bebouwd in begin 1900 toen de gebroeders Wright hier bezig waren was het een verlaten duingebied! We lopen terug en kijken bij de (nagebouwde) schuren van waar de gebroeders werkte. In het visitorcenter gekeken naar wat zij gepresteerd hebben. De gebroeders Wright hebben veel meer wetenschappelijk gewerkt, zij hadden zelfs een kleine windtunnel gemaakt om hun modellen te testen!

In een ander gebouw hebben we nog "even" gekeken naar andere luchtvaart ontwikkelingen. Met de camper rijden wij langs de bronzen figuren die de eerste vlucht uitbeelden.

We kijken op de kaart voor een camping voor vanavond en besluiten naar de natuurcamping te gaan op het Bodie Island nabij de Oregon Inlet. Deze camping ligt ongeveer 15 mijl vanaf het openluchttheater. Op de "Oregon Inlet Campground" zoeken we een plek uit en gaan dan betalen voor één nacht. Nog even lekker in de zon zitten en avondeten. Dan rijden we naar het openluchttheater, op de parkeerplaats nemen we nog een beker koffie, kleden ons om en spuiten ons in tegen de muggen. Even naar achteren lopen we naar het theater. We worden op de weg verwelkomd door de "wilde" Indianen. Wij zitten goed met een mooi uitzicht op alle speelvelden, want het hele theater wordt gebruikt. Het wordt snel donker en het spel krijgt meteen veel effecten. Het verhaal van de Lost Colony kennen we van het geschiedenisboekje van Ellie. Het is daardoor goed te volgen. Alle decors zijn erg mooi en leuk. Zo zie je het grote zeilschip komen en gaan, springen de Indianen door het theater, zijn er knallen van het schieten en is er zang. Er is wel een pauze, we nemen wat te drinken en een zakje chips. Het is heel bijzonder om dit mee te maken, klokslag 11 uur is het afgelopen.

In 1584 zond Walter Raleigh met toestemming van koningin Elisabeth 2 schepen naar Amerika om te onderzoeken of hij daar een kolonie kon stichten. Zij gingen aan land bij Roanoke Island en vonden het land bedekt met grote rode cedar bomen, dikke wijnstruiken en struiken met druiven. Het eiland lag aan de Pamlico Sound. De indianen noemden dit eiland het goede land. De kapiteins kwamen terug met lovende verhalen en stelde het voor als lokatie voor de kolonisten. Koningin Elisabeth was zeer verheugd en noemde het Virginia (nu North Carolina) en Walter Raleigh benoemde zij tot Sir.

In 1585 werd Richard Grenville door Sir Walter uitgezonden met 107 kolonisten om zich op Roanoke te vestigen en Ralph Lane werd als leider benoemd. Als dank van de kolonisten bracht het schip 2 planten mee terug, een tabaksplant en een aardappel. Sir Walter plantte de beide planten, de tabaksplant wilde niet groeien maar de aardappel deed het zeer goed. Maar in 1586 verkozen de kolonisten terug te keren zonder dat Sir Walter dat wist.

In 1587 deed Sir Walter een nieuwe poging en zond kapitein White met 89 mannen, 17 vrouwen en 17 kinderen naar Roanoke om zich daar te vestigen. In 1587 werd het eerste Engelse kind in Amerika geboren het was de dochter van kolonist Dare, hij noemde zijn dochter Virginia Dare. In 1588 vertrok White opnieuw naar Roanoke voor ondersteuning maar werd door een Frans schip aangevallen en zag zich gedwongen terug te keren naar Engeland. Pas in 1590 kon hij de kolonie bezoeken maar het kleine meisje, haar vader, moeder en de rest van de kolonisten waren spoorloos verdwenen en slecht weer dwong White weer te vertrekken zonder een uitgebreide zoektocht naar de kolonisten te kunnen doen. De enige aanwijzing was het woord "CROATOAN", gekerfd in een boom. Hier eindigden Sir Walter Raleighs pogingen om Virginia te koloniseren.

Wat er met de "Lost Colony" gebeurd is, is nog steeds niet bekend maar de inkerving in de boom kan betekenen, dat zij allen door de indianen zijn vermoord of dat zij zich door voedsel gebrek bij Indianen hebben aangesloten, maar alles dat wij weten is dat geen van de kolonisten ooit meer gezien is.

Dit historisch verhaal werd in het theater verteld in een gedaante van Sir Walter Raleigh.

Het pad naar de parkeerplaats is erg donker maar wordt verlicht door fakkels die de spelers dragen. Wij rijden terug naar onze camping nabij Oregon Inlet. De wegen zijn hier aarde donker (geen verlichting), maar zonder problemen zetten we onze camper achteruit op onze plek. Even uitzakken en wat drinken voor we gaan slapen.

Woensdag 1 juni De zon staat weer aan de hemel te stralen! Wederom rustig aan gedaan en om 11 uur vertrokken. Onderweg bij een Food Lion wat inkopen gedaan en bedacht dat wij het verhogingsblok op de camping zijn vergeten, maar het is te ver terug om het op te halen. Voor we deze kust-eilanden verlaten gaan we op een parkeerplaats nog lunchen (kan Ellie nog naar de zee kijken, in de verte). Het erg warm, Jan gebruikt wel de parasol. We rijden naar de staat Virginia en gaan via Norfolk (gaat even mis met de afslagen) waar het druk verkeer is. Na Norfolk steken we de brede James River over. Aan de andere zijde gaan we in een park een ijsje eten en kijken terug naar de lange brug. Nu zijn we vlak bij Williamsburg en vinden tegen zessen de uitgezochte camping "Anvil Campground" en boeken voor 2 nachten. Een kleine camping waar we een lekkere plek hebben. We drinken wat en lezen de folders. We besluiten nu kaartjes te kopen bij de receptie voor de dag van morgen. Zetten wel de airco aan om een beetje af te koelen en eten te koken. Eten doen we buiten. Tegen half negen gaan we in het zwembad afkoelen.

Donderdag 2 juni Warm weer! Wij kunnen vanaf de camping met de lijnbus naar het centrum en hier vandaan naar verschillende bestemmingen, maar we besluiten toch gewoon met de camper te gaan dan hebben we alles bij ons zonder te slepen. Rijden op tijd naar Jamestown Settlement. We parkeren bij de busparking en nemen eerst nog een beker koffie. Bij de ingang krijgen we een kaart van het park en lopen het museumgebouw in. In het museum loop je als het ware door de tijd, vanaf de eerste Europeanen die zich hier vestigden tot heden. Ook hier speelt het geschiedenisboekje van Ellie een rol in. Het is leuk om de geschiedenis en hoe men leefde en hoe men toen deed te zien. Buiten het museum lopen we eerst een Indianen neerzetting in. Je kan de hutten van binnen bekijken met veel dierenvellen. Je kon ook demonstraties krijgen van bepaalde werkzaamheden. We lopen verder naar de kade waar drie boten liggen. Kleine zeilboten waarop toentertijd relatief veel mensen waren. En we bezoeken een fort. Hier zijn verschillende gebouwen met demonstraties van bepaalde ambachten zoals een smit, een wapenbeheerder, ed. Ook is er een mooie kerk. Als we bij een loods naar binnen willen gaan schiet er een zwarte slang weg naar een aantal vaten in de hoek. In de tuinen bekijken we de planten en rusten we uit op een bankje, het is nog steeds erg warm. Na twee uurtjes kijken gaan we terug naar de camper en eten buiten een broodje. Nu op weg naar Yorktown via een parkway (geen kruisingen, geen vrachtverkeer). Deze ca 15 mijl lange parkway loopt van Jamestown naar Yorktown en loopt onder Williamsburg door. Wij moeten wel bij de viaducten even op de hoogte passen. Yorktown ligt aan het water en op het parkeerterrein drinken we eerst een sapje. Yorktown gaat over de victorie in de 19^e eeuw. Ook hier lopen we door een museum met veel informatie over de veldslagen en over de slavernij. Achter het museum is een exercitie terrein. Hier staan de tentjes opgesteld van de soldaten en de officieren. Iedereen is gekleed in die tijd. Een mevrouw legt ons de werking uit van een voorlader en schiet er mee! In de tuinen is tabak geplant en laat een soort kok zien hoe in de hete as cake gebakken werd. We spreken met een dame uit New York over Nederland en dat zij hier uit Virginia komt. Als we het park verlaten willen we op een strandje gaan zitten, maar het parkeren van de camper lukt gewoon niet. We rijden een stuk langs de parkway terug en gaan bij een parkeerplaats met onze stoeltjes in het gras zitten met het uitzicht op de brede York rivier. Wij blijven hier van voor vijven tot half acht. Ellie maakt hier soep en pannenkoeken! Eenmaal op de camping drinken we koffie en spreken met Nederlanders die naast ons zijn komen staan. Ellie wil nog wel zwemmen maar het bad is al gesloten. We maken nog een praatje met de Nederlanders over waar wij geweest zijn.

Vrijdag 3 juni Met de koffie zet Jan weer wat foto's op de website en maken we nog een babbeltje met de burens. Even over elfen vertrekken we vanaf de camping. Halen eerst boodschappen bij de nabij gelegen Wal-mart. Dan op ons gemak naar het Westmoreland State Park aan de Potomac River, niet ver van Fredericksburg, gereden. Onderweg op een parkplaats brood met aardbeien gegeten. Om ca. 4 uur melden wij ons aan om 2 nachten in het park te blijven. Omdat wij niet hebben gereserveerd komen we op een plek zonder voorzieningen. We rijden naar de aangewezen plek, maar deze is te klein voor onze camper, we rijden terug naar de receptie en laten het omboeken naar een door ons uitgezochte ruime plek. Er is op dit terrein een zwembad, we rijden hier naar toe en bekijken hoe het een en ander eruit ziet. Hier is een strandje aan de Potomac River en een zeer groot zwembad die van 12 tot 17 uur open is. Terug op onze plek gaan we buiten zitten, eten wel binnen en na het eten gaat Ellie een vuurtje maken van alle takken en bladeren en hout wat we gekocht hebben.

Zaterdag 4 juni Warm en zonnig weer! In de ochtend blijven wij de camper zitten lezen en na de lunch rijden wij met de camper (lopen is toch wel een heel eind) naar het strandje en het zwembad. Ellie wil wel in dit zeer grote zwembad gaan zwemmen en haalt een (gratis) polsbandje. Jan blijft achter het hek onder een parasol zitten lezen en naar Ellie kijken. Het water is nog fris (wordt alleen door de zon verwarmd). Wat later tot ca. 5 uur op het strandje gezeten met onze stoeltjes. Het uitzicht over de Potomac River is zeer weids en in de verte zien we de hoge bruggen waar wij morgen over heen gaan. Terug op onze plek gaat Ellie koken en wij gaan buiten eten. In de avond weer vuurtje stoken. We horen van de burens dat er in de restrooms een ratelslang is gezien en is opgesloten. Wat later komt er een wagen van Rescue, een soort dierenambulance, die de ratelslang heeft gevangen en meegenomen.

Zondag 5 juni Vandaag wel warm met minder zon. Half elf rijden wij het Westmoreland Park uit en hoeven niet ver te rijden om de geboortegrond van George Washington (de eerste president van de VS) te bezoeken. Op dit landgoed zien we de plaats waar het geboortehuis heeft gestaan en kunnen in een bijgebouw naar een soort keukeninrichting kijken. Een rondleiding door het grote huis laten we zitten. Bij het souvenirwinkeltje kopen we een vingerhoedje. Het landgoed is mooi gelegen aan een groot meer. We rijden nu door naar een zeer grote tol brug over Potomac River en rijden van Virginia naar Maryland. Zoeken een plek om te lunchen maar dat lukt slecht, het is hier druk door de nabijheid van de stad Washington. Bij een soort niet gebruikte uitrit kunnen we achteruit inrijden en zo wel naar de natuur als naar de weg kijken. Bij Annapolis gaan we nog grotere bruggen over, The Bay Bridge, en komen zo op een veel rustigere weg 301. In de middag stoppen we op een rest-area (in het midden tussen de twee tweebaans rijstroken) om wat te drinken. Dan komen we in de staat Delaware en willen bij Delaware City het Chesapeake en Delaware Canal oversteken, maar dat lukt niet vanwege de omvang van de camper. Even terug rijden en over een grotere weg oversteken. Aan de andere zijde van het Canal ligt het Lums Pond State Park. Ook hier zijn we eerst bij de verkeerde ingang, maar komen uiteindelijk op de zeer ruim opgezette campground. We nemen een plek met elektra zodat we weer even alles kunnen opladen. Buiten gezeten tot het donker word.

Maandag 6 juni Vandaag wederom mooi weer! Bij een winkeltje halen we nog enkele boodschappen en moeten vandaag in de buurt komen van Tappan, want morgen moeten wij de camper inleveren. We rijden via Wilmington en door Pennsylvania en New Jersey zo veel mogelijk over de snelwegen (en tolwegen). Onderweg gekeken waar wij nu het beste konden overnachten om morgenochtend niet veel behoeven te rijden. Wij kiezen voor het Harriman State Park en de camping "Beaver Pond". De camping ligt midden in een groot bosrijk gebied. We eten hier onze laatste maaltijd in de camper en ruimen op. Eten een ijsje uit de vriezer en geven de laatste twee ijsjes weg aan medecampers. Tot donker buiten gezeten. Hier zijn weer vrij tamme Deers en ganzen met jongen.

Dinsdag 7 juni Staan om 6 uur op, eten douchen, koffie drinken en vooral opruimen en inpakken. Geven ons parasol en nog etenswaren weg aan de andere burens. Nu nog dumpen en de watertank vullen. Half tien vertrekken we en volgen de aanwijzingen op van de dame van de campground receptie. Helaas gaat het toch fout en wij raken een beetje gefrustreerd omdat de tijd voort schrijdt zonder dat wij zien dat we opschieten. Bij de Palisade Parkway vraagt Ellie de weg aan een Postbode (met een bus), die geeft aan dat wij best over de parkway mogen rijden en dat de afslag Tappan is aangegeven. We zetten de gang erin en inderdaad komt de afslag en nu nog gauw tanken. Dik over half elf zijn we eindelijk bij Moturis, andere passagiers voor de shuttlebus staan al klaar. We worden snel geholpen en rekenen af. Wij hebben **2800 mijl** gereden. Om elf uur (dit is ook de afgesproken tijd!) rijden we met de shuttlebus naar het vliegveld. 12 uur stappen we de hal in van het vliegveld. We gaan eerst onze instapkaarten afdrukken bij een automaat. Daarna checken we het gewicht van onze koffers (bij een weegschaal in de hal). Eén koffer is duidelijk te zwaar, Ellie gaat het herverdelen tot het wel klopt. Nu kunnen we in de rij gaan staan om de koffers in te checken, gewicht is keurig zei de dame van Continental. We lopen naar buiten om hier in de zon te zitten, te lezen, te eten en te drinken. We bellen ook de kinderen en de buurman voor morgen. Even over drieën gaan we door de douane heen. In de hal kopen we een flesje drinken en chips en eten en drinken dit op. Kwart over vijf bij de gate en half zeven stijgen we echt op. Rustige vlucht, wat geprobeerd te slapen. De volgende ochtend om 8 uur staat onze buurman op Schiphol klaar om ons naar huis te brengen.

Het was een mooie bezienswaardige vakantie met veel cultuur, geschiedenis, historische gebouwen, mooie stranden en leuke belevenissen.